

pesti illetőségűek" – a fővárosnak csak a nem budapesti illetőségű robotosokra van szüksége, a hajléktalanokra nincs. Hogy az illetékesek lássák be, a tornaterem nem elég, 140-en nem húzzák ki addig, amíg a munkásörbázisok beköltözhetőkké válnak. (Nyitott is a főváros férőhelyeket két másik kollégiumban.) Hogy a rendőrség ne tartson razziákat a szállásokon, ott érezhesse magát mindenki biztonságban. Ellenőrzéseit tartsa a menedékhelyen kívül.

EPILÓGUS

Az apparátusok magukhoz tértek. Beindították bejáratott gépezeteiket, hogy létüket igazolják. Pedig ezúttal is világosan kiderült, hogy legfőbb funkciójuk kezükben tartani az eszközöket – pénzt, épületet, információt, utasítási jogkört, ha évtizedes ténykedésük nyomán a vészhelyzet előáll –, hogy nélkülük moccanni se lehessen, mert minden náluk van. S ebben a gépezetben nyomtalanul tűnik el szakértelem, felelősség, érték. Az apparátusok szakértelme pusztán a gépezet működtetése.

A tudósító szétárja karját. Kellenek ezek nekünk?

Solt Ottília

Karácsonyi kilakoltatások

Benczúr utca 47. Az egykori Liget Szanatórium. A házon tábla jelzi, hogy 1919. január 27-én itt halt meg Ady Endre. Bent lepusztult „régi dicsőség”. A szecessziós korlátok elrozsdáltak; lehullottak, romokban a stukkódíszek, mocsok és sötétség ebben a huzatos házban. És ráadásul az alagsor, egykori konyhák vagy mosóhelyiségek. Most minden helyiség lakás. Az egyiken üvegajtó, a másikon lambériás, már-már... És akad még régi ajtó is, hámló, zöld festékekkel. A lakásokkal szemben nyitott véce s egy szekrény, konyhai alkalmatosságoknak. Kopogok azon az ajtón, ahol a kiköltöztetésre ítélt család lakik. Csend, semmi. Az üvegablakon keresztül egyetlen franciaágyra látni. Végre három fiatal. Egy cigánylány meg két fiú. Az egyik elmondja, igen, az én nővérem akarják kirakni a kislányával. A mama kapott egy szoba-konyhát, nővérem akkor költözött ide. A tanács most azt akarja, hogy menjenek az anyám után, nyolcadiknak a hat után, akik már ott laknak. Hát hogy lehet ez, egyetlen szobában? December 7-én lesz a kényszerkiköltöztetés. Segítenének? Hát az jó

lenne, ha segítenének.

Dózsa György út 66. Zsiga Ottóék Miskolcra költöztek föl Budapestre. Ott házuk volt, amit eladtak, hogy a „gyerekek jobb körülmények közé kerüljenek”. Volt egy miskolci ismerős, ő ügyvédet ajánlott. Az ügyvéd, elfoglaltságára hivatkozva, más- valakit ajánlott. Egy állügyvédet. P. Gyula elismervény ellenében átvette Zsigáék 500 ezer forintját. (S innét kérem az Olvasó szíves elnézését: egyetlen hírforrásom, Zsiga Ottóné sem érti ettől kezdve az ügyet, hogyan érte egy véletlenül beleszóppent személy!) – Ez a P. Gyula megvesz egy budaörsi háromszobás házat, majd azt, mint cserealapot, elcseréli a Dózsa György úti kétszobás lakásra. Zsigáék egy percig sem laknak a budaörsi házban, nem találkoznak a Dózsa György úti tanácsi lakás bérletével. Beköltöznek ebbe a lakásba. Kisebb gondjuk is nagyobb annál, hogyan ment végbe a tranzakció: felvesznek 326 ezer forintot lakásfelújítás céljára, kiegészítik 100 ezerrel, s felújítják a lakást. Fürdőszoba, WC. De mindenekelőtt a fürdőszoba. Három gyerekük van,

tizenhét éves lány, tizenhárom és négyéves fiú, miattuk az egész. Végigszenvedik az átalakítás egész történetét. S akkor csalójuk lebukik. Hat hónapot kap, nem többet, mert hallgató-képes. A VII. kerületi tanácsból egyetlen munkatársat bocsátanak el az ügyben. Zsigáék ellenben – rosszhiszemű jogcím nélküliek, akiknek azonnal el kell hagyniuk a lakást.

Ma, amikor olvasod, Olvasó, nem két hét, talán csak egy, vagy egy nap se – s Zsigáék az utcára kerülnek. A tanács megfogalmazása szerint: „saját elhelyezkedésükről kell gondoskodniuk” – hogy mit jelent ez? Az utcát, Olvasó!

December 6. Visszamegyek a Benczúr utca 47.-be. Kopogok az ablakon. Csak azután nézek be. Elűnt a franciaágy. Nincs odabenn semmi. A sötétségben fekete falak. Üres a lakás. Egy nappal megelőzték a kiköltöztetést.

Karácsony van, a főbb tereken feldíszített karácsonyfák állnak. Rajtuk függő és aranyszalaggal átkötött csomag.

Lakatos László Nándor